

Arrest

nr. 120 087 van 4 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. RODRIGUEZ loco advocaat F. GELEYN en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 29 mei 2012 het Rijk binnen en diende op 30 mei 2012 een asielaanvraag in. Op 30 september 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn afkomstig van Cabinda. U bent geboren op 2 november 1996 en u bent minderjarig. U groeide op bij uw tante Teresa Joao in de wijk Gika in Cabinda. Uw ouders en broers en zussen wonen in het dorp Maiombe in Cabinda.

U bent sinds 2 maart 2011 effectief lid van de Cabindese onafhankelijkheidsbeweging Flec-Fac, waarvan ook uw ouders lid zijn. Met de leden van uw cel wordt er een of twee keren per maand vergadering gehouden en u staat in voor het protocol van die vergadering. U stond in voor de bediening van de leden. Op 1 januari 2012 stelde een van de leden Joao voor om een groepsfoto te maken als herinnering aan de groep. Op die foto stond u de leden koffie te bedienen. Op 30 april 2012 stond u vroeg op om met uw tante naar de markt te gaan verkopen. Rond 17 u keerden jullie terug naar huis en de buurvrouw kwam u een oproepingsbrief bezorgen. De volgende dag ging u naar het politiekantoor. U werd ontvangen door een luitenant. Hij vroeg of u lid was van Flec-Fac. U ontkende. U werd geslagen en u bloedde. Hij nam de foto die werd genomen op de vergadering en u kon niet meer ontkennen. U werd geslagen en u viel op de grond. U werd naar de gemeentelijke gevangenis gebracht. Op 15 mei 2012 kwamen drie mannen uw cel binnen. Ze hebben u vastgegrepen, gezegd dat u niets mocht zeggen en u verkracht. U hebt Cabinda verlaten op 19 mei 2012. Twee mannen die u hielpen ontsnappen uit de gevangenis. U liep samen met deze twee mannen 8 dagen door het woud en u kwam aan in Congo-Brazzaville. Daar sliep u twee dagen in een kapotte wagen. De mannen stelde u voor aan een dame en die dame regelde uw vertrek per vliegtuig. U kreeg van haar uw geboortebewijs. U reisde per vliegtuig naar België waar u op 30 mei 2012 asiel heeft gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van uw lidmaatschap van de Cabindese onafhankelijkheidsbeweging Flec-Fac, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt werkelijk afkomstig te zijn van Cabinda. Op de vraag om uw buurt te beschrijven, de straten, plaatsen en gebouwen in uw omgeving te schetsen, komt u niet verder dan te stellen dat er voor uw huis een houtzagerij is en een mobiele verkoop van drank en voedsel. U voegt toe dat er een marktplein ligt op 5 min van uw huis en dat er een katholieke kerk is (zie gehoor CGVS, p.4). Het is merkwaardig dat u verder niets over uw wijk zou kunnen vertellen. Gevraagd naar de buurwijken van Gika noemt u Luta en Namilca. Wanneer u gevraagd wordt in welke richting Luta is gelegen, antwoordt u kortweg met links, wat een weinig concreet noch doorleefd antwoord is (zie gehoor CGVS, p.5). U legt nadien uit dat Luta is gelegen in de richting van het kantoor waar men papieren kan ophalen om iemand gaat werken, toch bent u niet in staat om de wijk Luta beter te kunnen preciseren (zie gehoor CGVS, p.5). Later tijdens het gehoor verklaart u dat er slechts twee grote wegen zijn, namelijk Duce De Chaze en Forcas Armadas (zie gehoor CGVS, p.7). U stelt dat Duce de Chaze richting Cacongo leidt en in de andere richting naar San Pedro gaat en verder leidt tot aan de grens in Massabi (zie gehoor CGVS, p.7). Het is merkwaardig dat u geen plaatsen op de weg naar Massabi kent (zie gehoor CGVS, p.7), hoewel u wel eerder had verklaard dat uw tante aankopen doet aan de grens van Massabi (zie gehoor CGVS, p.4).

U stelt dat men vanuit Gika via Luta in de stad Tshiowa komt en dat Gika een wijk is in de stad Tshiowa (zie gehoor CGVS, p.5). Op de vraag of Tshiowa aan zee is gelegen, antwoordt u positief. Toch blijkt u niet te weten welke wijken van Tshiowa aan zee liggen. U verklaart dat Lombo Lombo aan zee ligt, maar dat de wijk Gika niet aan de zee grenst (zie gehoor CGVS, p.5). U blijkt geen andere wijken te kennen die gelegen zijn aan de zee (zie gehoor CGVS, p.5). U geeft aan dat Tshiowa aan de zee is gelegen, maar u stelt foutief dat er geen haven is (zie gehoor CGVS, p.7) (zie informatie administratieve dossier). Daarbij beweert u foutief dat er geen rivier is in Tshiowa en u vernoemt de rivier Lucola in Landana en u voegt toe dat er ook de rivier Chiloango, Lufo, Lufumbizi en Luali in Cabinda zijn (zie gehoor CGVS, p.6). Het is opmerkelijk dat u de rivier Lucola niet in de buurt van Tshiowa weet te situeren (zie informatie administratieve dossier). U stelt dat u regelmatig uw ouders ging bezoeken en u dan met de bus tot Maiombe ging (zie gehoor CGVS, p.9). U beweert dat de bus langs de Lucola rivier gaat en dan

rechtstreeks naar Maiombe rijdt. Het is echter weinig aannemelijk dat u geen plaatsen onderweg kan opnoemen (zie gehoor CGVS, p.9). Op de vraag of u dorpen kent rond het dorp Maiombe, antwoordt u Buco Zau en Belize, die volgens uw verklaringen vlak naast Maiombe gelegen zijn (zie gehoor CGVS, p.9). Later tijdens het gehoor verklaart u dat er 4 municipio's zijn in Cabinda, namelijk Tshiowa, Cacongo, Buco Zau en Belize, maar opnieuw bent u niet in staat om enige plaats in deze municipio's op te noemen (zie gehoor CGVS, p.10). Het komt echter weinig doorleefd over dat u geen enkel buurdorp van het dorp Maiombe waar uw ouders wonen zou kunnen geven, noch enige andere plaats in Cabinda zou kennen (zie gehoor CGVS, p.9). Zo kunt u geen enkel dorp buiten Tshiowa spontaan vernoemen en slechts bij aandringen – wanneer er u wordt gezegd dat u toch op de markt verkoopt en dus contact heeft met de bevolking – geeft u aan al van Miconje te hebben gehoord (zie gehoor CGVS, p.10). Nadien stelt u dat het dorp Maiombe in de municipio Cabinda is gelegen, maar u kent geen andere dorp dat gelegen is in de municipio Cabinda (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaart dat Simulambuco verwijst naar een verdrag tussen de Portugezen en de Cabindezen en dat het ook een plaats is gelegen op de weg naar Cacongo, maar u blijkt geen andere plaats op de weg naar Cacongo te kennen (zie gehoor CGVS, p.10). Van iemand die beweert haar hele leven te zijn opgegroeid in Cabinda, kan men toch enigszins een betere en doorleefde kennis van haar omgeving verwachten. Hoewel rekening wordt gehouden met uw minderjarige leeftijd, behoeft het geen doorgedreven scholing of aardrijkskundige kennis om weet te hebben van dergelijke eenvoudige feiten uit uw dagelijkse leefwereld.

Verder dient te worden opgemerkt dat u uw lidmaatschap van de Cabindese onafhankelijkheidsbeweging Flec-Fac niet aannemelijk maakt. U verklaart dat gestreden wordt voor de onafhankelijkheid van Cabinda, omdat het Angola niet is en omdat Cabinda wordt beroofd (zie gehoor CGVS, p.15). Op de vraag hoe u lid bent geworden van Flec, antwoordt u ontwijkend door te stellen dat het de enige beweging is door de Cabindezen zelf is gesticht (zie gehoor CGVS, p.15) en bij herhaling geeft u aan dat ook uw ouders lid zijn van Flec (zie gehoor CGVS, p.16). Ook op de vraag wat uw ouders als activiteiten voor Flec hebben blijft u vaag en reageert u dat ze vergaderen over hoe de onafhankelijkheid bekomen kan worden (zie gehoor CGVS, p.16). Later tijdens hetzelfde gehoor verklaart u dat u van uw ouders vernam dat het Cabindese volk de volledige vrijheid wil (zie gehoor CGVS, p.16). Hoewel u langs de ene kant aanvankelijk verklaarde dat u sinds 2 maart 2011 effectief lid bent van Flec-fac (zie gehoor CGVS, p.13) en u beschrijft dat een effectief lid deel uitmaakt van de groep en wordt geïnformeerd hoe het er in de groep aan toegaat, verklaart u langs de andere kant dat er documenten lagen op de tafel tijdens de vergadering, maar dat u deze niet ging lezen en u niet op de hoogte bent van de inhoud (zie gehoor CGVS, p.16). Deze incoherente verklaringen tasten de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap aan. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u deel uitmaakt van een groep van 7 personen, waaronder uw ouders en de leider Joao, maar dat u de volledige naam van Joao niet blijkt te kennen (zie gehoor CGVS, p.17). U geeft aan de andere leden niet bij naam te kennen en u voegt toe dat u ze aansprak met meneer en mevrouw, wat weinig geloofwaardig is. Tevens dient aldus te worden opgemerkt dat u de namen niet kent van de personen met wie u op de foto stond (zie gehoor CGVS, p.18). Ook over het objectief van de beweging blijft u op de vlakte. U verklaart dat ze spreken over de bevrijding van Cabinda, hoe ze de bevrijding kunnen bekomen en dat er een president moet komen die Cabinda zal leiden (zie gehoor CGVS, p.17). U blijkt niet op de hoogte hoe de bevrijding en de aanstelling van een president zal gerealiseerd worden (zie gehoor CGVS, p.17). Van iemand die beweert afkomstig te zijn uit een familie die effectieve leden zijn van Flec-Fac en zich zelf beschouwt als een effectief lid van deze beweging, kan immers wel meer kennis over deze beweging verwacht worden. Het feit dat u slechts een zeer beperkte kennis heeft, doet afbreuk aan uw beweerd effectief lidmaatschap.

Gezien u uw afkomst uit Cabinda en uw lidmaatschap van de Cabindese onafhankelijkheidsbeweging Flec-fac niet aannemelijk maakt, kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u voorgelegde Cedula Pessoal betreft uw geboortebewijs afgegeven te Cabinda in juli 2008, maar dit document bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken,

handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Het medisch attest van Dr S. dd.8.3.2013 stelt dat u tegenover de dokter kloeg over meerdere verkrachtingen in uw land van herkomst en dat u een behandeling kreeg, maar dit attest vermeldt niet de omstandigheden waarin u deze klachten zou hebben opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

1.3. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift “Map of cabinda, guide, Lombo lombo map, Press, 22.05.2008, Cabinda map, Bairro comandante Gika Cabinda map, Bairro Vitoria map, Luta, Cabinda map, Uneca, Cabinda Map, Situatie van de voetballstadion, Stade national de Chiazzi cabinda, Wikipedia, Flec, Programme du gouvernement cabindais en exil, Press, 19.01.2012, Press, 19.01.2013, Press, 06.02.2011”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht. Verzoekster vermeldt verder nog de artikelen 2 en 3 EVRM.

2.3. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekster een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op de aard van de bestreden beslissing moet de schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM bijgevolg niet afzonderlijk worden beoordeeld.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster gaat er aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve

de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoeksters voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Dat iemand spontaan zijn relaas doet, houdt dan ook geenszins in dat dit ook waarachtig zou zijn. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006).

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om haar Cabindese herkomst en politieke vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.4. Verzoeksters tante verkoopt elke maandag (en soms ook de volgende dag indien niet alles verkocht geraakt) chikwanga op de markt van Gika, waarbij verzoekster “meestal ga ik mee om houtskool te verkopen” (gehoor p. 4), zodat toch minstens van verzoekster kan verwacht worden dat ze haar eigen dagelijkse en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Dat verzoekster minderjarig is, neemt niet weg dat ze de kennis moet kunnen etaleren die verwacht kan worden van iemand dit tot zijn 15 jaar in Cabinda stad heeft gewoond en tevens regelmatig zaken verkocht op de markt van Gika.

3.4.1. Verzoekster meent dat zij een hele reeks zaken goed heeft beantwoord en somt deze op. De commissaris-generaal is in deze niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Daar waar er dan ook geen motivering werd opgenomen over een bepaald antwoord, betekent dit *an sich* niet dat dit antwoord juist zou zijn, doch enkel dat dit antwoord geen voorwerp is geworden van een motivering, wat aan een veelheid van factoren kan liggen: omdat dit niet werd onderzocht, niet te onderzoeken is, geen informatie werd teruggevonden, betwifelbaar of onlogisch is, matig foutief is of juist is. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032), zoals uit de door verzoekster toegevoegde informatie over N’zita Tiago kan blijken. Wel dient de beslissing gedragen te worden door het geheel van de motieven en gedragen te worden door de elementen opgenomen in het administratief dossier.

3.4.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster onbekend is met evidente feiten voor een bewoner van Cabinda. Dat verzoekster niet weet dat de rivier Lucondo vlakbij Cabinda stad loopt, noch weet dat er een haven in Cabinda stad is, is immers onaanvaardbaar. Evenmin is aanvaardbaar dat verzoekster kennis over haar wijk Gika en de stad en de regio Cabinda dermate lacunair, foutief, vaag en algemeen is (verzoekster heeft geen kennis van de naam van de katholieke kerk aan het marktplein, vernoemt slechts twee scholen die niet kunnen teruggevonden worden op de door verzoekster zelf aangebrachte informatie, meent foutief dat de Lucola door Cacongo/Landana stroomt, stelt dat de naam van de straat waaraan Hotel Maiombe ligt *“neen, die straat heeft geen naam, wordt Rua de Identificacao genoemd”* (gehoor p. 6) terwijl uit de door verzoekster zelf aangebrachte informatie blijkt dat deze straat *“Avenida dr. Augustinho Neto”* heet, stelt dat Massabi 12 km ver is terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat Lago Masabi aan de Congolese grens ongeveer 50 km verwijderd is van Cabinda, kent geen andere ziekenhuizen dan het provinciaal hospitaal, kent geen andere hotels dan het hotel Maiombe, kan slechts twee markten opnoemen (terwijl ze met haar tante aan marktverkoop doet), stelt dat er geen busstation is terwijl dit wel blijkt uit de door verzoekster zelf aangebrachte informatie, kent slecht één supermercado, kan slechts vaag verwijzen naar twee rotondes met standbeelden wanneer haar naar monumenten gevraagd wordt, waarbij er één niet blijkt uit de door verzoekster zelf aangebrachte informatie). Dat verzoekster de naam en locatie van het nationaal stadion, een aantal wijken in de stad en twee grote straten kan geven, verklaart dat Lombo lombo en Cabinda aan de zee liggen, wat de in het verzoekschrift opgesomde zaken zijn die duidelijk kunnen blijken uit de door haarzelf aangebrachte informatie, verandert hier niets aan. Indien inderdaad nog kan vastgesteld worden dat een *Immigration office* recht tegenover hotel Maiombe ligt, dan kan niet blijken waar de Alliance Française ligt, noch dat er een rondpunt bij de kerk van Missao is. Dat *“verzoekster verklaar(d)t dat er in Cabinda geen haven was maar dat er in Tshiowa er wel een was”*, vindt geen grond in het gehoorverslag waar verzoekster uitdrukkelijk verklaarde dat er geen haven was wanneer zij ondervraagd werd over Tshiowa (gehoor p. 7). Aangaande de ligging van Gika, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal enkel verzoeksters antwoord heeft aangebracht in de bestreden beslissing, doch hier geen oordeel heeft over geveld, zodat zelfs indien kan aangenomen worden dat *“de wijk van Gika de zee niet begrensd”*, dit geen motief was in de bestreden beslissing. Indien verzoekster verder soms met haar tante meegaat naar Massabi en ze haar ouders frequent bezoekt die in Maiombe wonen, dan is evenmin aannemelijk dat ze geen plaatsen onderweg naar Massabi noch naar Maiombe kan noemen, noch dat ze quasi geen andere dorpen of plaatsen in de exclave Cabinda kan noemen. Een gewone foto op facebook bezit geen bewijswaarde, temeer hieruit enkel een foto van een kerk met op de achtergrond de zee kan blijken. Aangaande de haven, verwijst de Raad naar de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 15). Er kan dan ook samen met verweerder geconcludeerd worden dat *“Verweerder ontkent in deze niet dat verzoekster enige (ingestudeerde) kennis heeft van Cabinda. Deze kennis die onder meer betrekking heeft op het kunnen noemen van de wijken van de stad Cabinda/Tshiowa, van de 4 municipio’s in de provincie Cabinda, van de gouverneur van elk van deze municipio’s, van rivieren in de provincie Cabinda en van een verdrag tussen de Portugezen en de Cabindezen ondertekend in 1884 en 1885 en die van algemene aard is, staat echter in schril contrast met haar gebrekkige kennis omtrent haar directe leefwereld”*. Het is inderdaad niet aannemelijk dat verzoekster vlot abstracte gegevens kan instuderen maar nauwelijks haar buurt kan beschrijven. Evenmin is aannemelijk dat ze geen dorpen kent op de weg naar Massabi en Maiombe terwijl ze dit traject geregeld aflegt en geen dorpen kan weergeven in de buurt van haar geboortedorp waar haar ouders wonen. Ten slotte is niet aannemelijk dat verzoekster ondanks haar werkzaamheden op de markt en de sociale contacten die hieruit volgen voor haar en haar tante, een bijzonder geringe kennis heeft over een naburige wijk en evenmin veel dorpen of steden in Cabinda kan weergeven.

3.4.3. Verzoeksters beperkte scholing kan evenmin overtuigen als verschoning voor haar ontoereikende dagelijkse kennis over haar beweerde wijk en stad van herkomst. Immers, van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs wel worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op eenvoudige en elementaire vragen in verband met zijn directe leefomgeving. Uit de gehoorverslagen blijkt daarenboven dat de dossierbehandelaar eenvoudige en duidelijke vragen stelde en dat verzoekster vlot kan volgen en zij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Aan verzoekster werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Cabinda (stad) moet kennen. Verzoekster overtuigt dan ook allerm minst te meer nu ze zelf wel theoretische kennis heeft. Verzoeksters verklaringen zijn lacunair en tegenstrijdig

of inconsistent met de aan het administratief dossier of de door verzoekster zelf aangebrachte informatie. Verzoekster is niet afkomstig van Gika, Cabinda.

3.5. Voorts kan niet uit verzoeksters verklaringen blijken hoe zij op vijftienjarige leeftijd concreet lid is geworden van het Flec en op basis van welke procedures en onder welk positie. Ook wordt niet aannemelijk gemaakt waarom een meisje van vijftien gearresteerd en opgesloten zou worden omwille van verdenking van medewerking aan het Flec, temeer zij haar functie beschrijft als *“ik ben protocol, ik bedien de mensen, koffie en een klein hapje”* (gehoor p. 13) en *“bij de vergadering ben ik verantwoordelijk voor protocol. Ik leg de vlag op tafel, ik ben verantwoordelijk voor koffie. Er liggen documenten op tafel, maar ik ga ze niet lezen en ik ben niet op de hoogte wat er in staat”* (gehoor p. 16). Verzoekster toont dan ook niet aan waarom zij überhaupt haar land al zou moeten verlaten.

Ook blijkt dat ze haar verklaringen opbouwt nu ze in het begin van het gehoor nagelaten heeft te vermelden - wanneer haar gevraagd werd naar de contacten met haar ouders - dat ze de vergaderingen samen (doch niet altijd) deed met haar ouders. Haar geografische onwetendheid kan ook blijken uit haar verklaringen over de plaats van de vergadering *“buiten de stad, ver weg, waar niemand ons kon zien”* en *“in de buurt van Uneca”*, terwijl uit de door verzoekster zelf aangebrachte informatie blijkt dat dit een buurt in Cabinda stad is en niet ver van Gika en beiden grenzen aan het vliegveld waar in principe veel mensen komen. Evenmin is ernstig dat verzoekster, behalve de leider en haar ouders, de namen van de vier andere leden van de groep niet kan noemen, zelfs indien verzoekster ze *“broers en zussen”* (verzoekschrift) of *“mevrouw”* (gehoor) noemde, noch kan blijken dat verzoekster het verschil tussen een gewoon en een effectief lid werkelijk kan uitleggen. Indien verder inderdaad kan worden aangenomen dat een vijftienjarige het partijprogramma niet exact kan toelichten, dan blijkt uit het gehoor dat verzoekster op geen enkele manier kan uitleggen hoe het Flec de onafhankelijkheid van Cabinda concreet wil organiseren en consolideren. Verzoekster verklaart bovendien dat *“dezelfde nacht kwamen opnieuw twee gemaskerde mannen naar mijn cel en brachten me naar buiten. Ik liep met hen acht dagen door het bos tot in Congo-Brazzaville, zij stelden mij voor aan een vrouw die me dan naar België bracht”* (vragenlijst 3.5). Dat verzoekster door twee onbekende mannen uit de gevangenis zou zijn gehaald en ze die zonder meer acht dagen lang te voet zou hebben gevolgd terwijl ze enkel haar naam zegden en verder niets anders (gehoor p. 11), is geenszins geloofwaardig. Verzoeksters asielrelaas komt verzonnen voor.

3.6. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoekster voldoet hier geenszins aan.

3.7. Het volstaat verder niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.8. Verzoekster brengt aldus geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene beschouwingen en toelichtende documenten over het Flec en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.10. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.12. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK